

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΥΛΑΙΑΣ-ΠΑΝΟΡΑΜΑΤΟΣ, ΧΟΡΤΙΑΤΗ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΙΟΥΝΙΟΥ 2026 ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ

Ενδεικτικές απαντήσεις

A1.

Ο Ατίλιος Ρήγουλος, όταν έτρεπε σε φυγή τους Καρχηδονίους στην Αφρική, έγραψε στη Σύγκλητο ότι είχε φύγει ο μισθωτός εργάτης του κι είχε εγκαταλειφθεί το χωράφι του απ' αυτόν· η Σύγκλητος αποφάσισε να αναλάβει το κράτος τη φροντίδα του αγρού, επειδή ο Ρήγουλος απουσίαζε. Οι κόρες του Σκιπίωνα πήραν προίκα από το δημόσιο ταμείο, επειδή ο πατέρας δεν είχε αφήσει τίποτα σε εκείνες.

Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άντρα της να δολοφονήσει τον Καίσαρα, ζήτησε ένα μαχαιράκι μανικιουρίστα τάχα για να κόψει τα νύχια της και αυτοτραυματίστηκε μ' αυτό, καθώς της γλίστρησε δήθεν τυχαία. Έπειτα ο Βρούτος, αφού κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρά από τα ξεφωνητά των υπηρετριών, ήρθε για να τη μαλώσει, γιατί τάχα είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B1.

1 – Γ / 2 – Α / 3 – Α / 4 – Α / 5 – Β

B2

1 – Ε / 2 – Ζ / 3 – Α / 4 – Γ / 5 – Δ

Γ1

1. senatus
2. rura
3. earum
4. dotium
5. illa
6. aequius – aequissimum
7. popule

8. virorum
9. cultello tonsorio
10. ancillae
11. certe
12. talia consilia

Γ2α

1. elapso / elabi
2. vocātus / vocari
3. molientem / moliri

Γ2β.

1. scribendi
2. discedamus
3. absens
4. acceptum
5. conferto
6. exegimus
7. interficiendo
8. interficiet
9. vulnerabatis
10. venissent

Δ1α.

1. ab eo: είναι εμπρόθετος του ποιητικού αιτίου στο απαρέμφατο desertum esse
2. curāri: είναι τελικό απαρέμφατο ως υποκείμενο στο απρόσωπο ρήμα placuit
3. semper: είναι επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα exigeret
4. uxor: είναι παράθεση στο όνομα Porcia
5. temerarium: είναι επιθετικός προσδιορισμός στο ουσιαστικό factum
6. amōris: είναι γενική αντικειμενική στο ουσιαστικό indicium

Δ1β.

1. Romae
2. Athenis
3. Carthagine

Δ2α.

Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το *poroscit*. Εισάγεται με τον *cum* τον ιστορικό-διηγηματικό, ο οποίος υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια και δημιουργεί ανάμεσά τους μια σχέση αιτίου και αιτιατού. Εκφέρεται με υποτακτική, που κάνει φανερό τον ρόλο του υποκειμενικού στοιχείου. Συγκεκριμένα, με υποτακτική υπερσυντελικού (*cognovisset*), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (*poroscit*) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

- *virī sui consilio de interficiendo Caesare cognito*

Δ2β.

- *ut eam obiurgaret*
- *eam obiurgatum*
- *eam obiurgandi causa, gratia* / Γερουνδιακή έλξη (υποχρεωτική) *eius obiugandae causa, gratia*

Επιμέλεια σχολιασμού: η ομάδα φιλολόγων του φροντιστηρίου ΣΥΣΤΗΜΑ
ΠΥΛΑΙΑΣ-ΠΑΝΟΡΑΜΑΤΟΣ-ΧΟΡΤΙΑΤΗ